Thai

อิสลาม

กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

بعض المفاهيم عن الإسلام

อิสลาม

กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนา และความเข้าใจระหว่างศาสนา

بعض مفاهيم عن الإسلام

(باللغة التايلاندية)

إعداد : صافي عثمان

โดย : ชุฟอัม อุษมาน

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย

من إصدارات :

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

http://www.islamhouse.com

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 – ค.ศ. 2006

(4726)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย
โทร. +966-1-445 4900, 491 6065
www.islamhouse.com

الطبعة الأولى : 1427 هـ

وإذا كان لديك أي سؤال أو اقتراح أو تصحيح يرجى مراسلتنا على العنوان التالي:

www.islamhouse.com

(4726)

1427 هـ

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: 4900 445 - 6065 491

عنوان الموقع: www.islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ

ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

อิสลาม

กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนาและความเข้าใจระหว่างศาสนา

พิมพ์ครั้งแรก

"มติชนสุดสัปดาห์"

22,29 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ปีที่ 25 ฉบับที่ 1301,1302

เขียน

ซุฟอัม อุษมาน

ตรวจทาน

มัสลัน มาหะมะ

พิสูจน์อักษร

อารีฟีน วันทา

รูปเล่ม

ยุสรีย์ กอดิรีย์

หนังสือในโครงการความร่วมมือ

เพื่อจัดพิมพ์หนังสือ

โดย **ห้องสมุดอิกเราะอฺ**

www.IqraOnline.org

โดยความร่วมมือและสนับสนุนของ

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย

www.islamhouse.com

สารบัญ

หัวใจของศาสนา

ความเข้าใจระหว่างศาสนา

คำนำ

"อิสลาม กับการเข้าถึงหัวใจของศาสนาและความเข้าใจระหว่างศาสนา" เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งในโครงการความร่วมมือเพื่อจัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือ ที่ห้องสมุดอิกเราะอฺมีความยินดีนำเสนอให้กับผู้อ่าน เพื่อเป็นสื่อในการทำความเข้าใจกับอิสลามจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือให้มากยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มนี้ เดิมเป็นบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ใน "มติชนสุดสัปดาห์" ทางห้องสมุดเห็นว่าสมควรที่จะนำมาจัดพิมพ์เป็นหนังสืออีกครั้ง เพื่อเผยแพร่แก่ผู้อ่านในวงกว้าง จึงได้นำเสนอแก่ สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย เจ้าของเว็บไซต์ www.islamhouse.com และได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนในการจัดพิมพ์เผยแพร่

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้อ่านทุกท่านจะได้รับประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ และหากมีสิ่งใดที่ปรากฏเป็นข้อผิดพลาด ทางผู้จัดทำยินดีรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านด้วยความจริงใจ

ผู้จัดทำ

หัวใจของศาสนา

รู้จักตนเองด้วยการตอบคำถามแห่งชีวิต

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมามีชีวิตในโลกนี้ หากรู้จักใช้สติปัญญาใคร่ครวญแล้ว ล้วนมีคำถามแห่งชีวิตอยู่กันทุกคน คำถามที่หมายถึงคือการค้นหาว่าตนนั้นมาจากไหน ? เกิดมาทำไม ? กำลังจะดำเนินชีวิตไปไหน ? และอะไรคือความหมายหรือจุดประสงค์แห่งชีวิตที่แท้จริง ?

การค้นหาคำตอบสำหรับคำถามพื้นฐานเหล่านี้ ในอีกแง่มุมหนึ่งก็คือ การพยายามเพื่อที่จะรู้จักตัวตนของมนุษย์ให้ดีที่สุดนั่นเอง เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องและถูกต้องตรงตามที่ได้รับจากคำตอบนั้น

ในมุมมองของอิสลามนั้น ถือว่าคำถามเหล่านี้เป็นข้อซักถามที่กำเนิดมาพร้อมกับการเป็นมนุษย์ (เรียกกันในศัพท์อิสลามว่า "ฟิฏเราะฮฺ" หรือกมลสันดานดั้งเดิมตั้งแต่กำเนิด) และอิสลามก็ได้เตรียมคำตอบอย่างชัดเจน ละเอียด ครอบคลุม และสมบูรณ์ที่สุดเพื่อมนุษย์ทั้งมวลจะได้ยึดเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินชีวิต

อิสลาม คือศาสนาที่เชื่อในสาสน์แห่งพระผู้เป็นเจ้า (ชาวมุสลิมเรียกว่า อัลลอฮฺ) หลักคำสอนและบทบัญญัติทุกประการในอิสลามล้วนได้รับมาจากพระดำรัสแห่งพระผู้เป็นเจ้า ผ่านศาสนทูตของพระองค์ โดยมีมลาอิกะฮฺญิบรีล (ซึ่งอาจจะเรียกว่าเทวทูต) เป็นสื่อที่นำคำสอนต่างๆ จากพระผู้เป็นเจ้าให้แก่ท่านศาสนทูตอีกทอดหนึ่ง

ในคำสอนแห่งพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้เปิดเผยว่าเราทุกคนเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ให้บังเกิดขึ้น เพื่ออยู่ในฐานะบ่าวที่มีหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเคารพภักดีแด่พระองค์เพียงผู้เดียว

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ (الذاريات : 56)

ความว่า "และข้า (อัลลอฮฺ) มิได้ให้บังเกิดมวลญินและมนุษย์มาเพื่อการใด เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาอิบาดะฮฺ (ทำหน้าที่เป็นบ่าว) ต่อข้า" (อัลกุรอาน 51: 56)

ไม่ใช่สาระสำคัญสำหรับมนุษย์ที่ต้องรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าประสงค์อันใดที่ทรงกำหนดให้มีสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย รวมทั้งมนุษย์ด้วย เพราะพระองค์ไม่ได้เปิดเผยให้เราทราบ แต่สิ่งที่สำคัญคือ เมื่อเรากำเนิดมาเป็นมนุษย์แล้ว จำเป็นที่เราต้องปฏิบัติหน้าที่เยี่ยงผู้ถูกสร้างให้ดีที่สุด มิเช่นนั้นแล้วการมีชีวิตก็ไม่มีค่าใดๆ สำหรับเรา

อัลกุรอานระบุว่า

قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلَّهِ
رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ (الأنعام : 162–163)

ความว่า "จงกล่าวเถิด (มูฮัมมัด) แท้จริงการนมาซของฉัน การเชือดพลีของฉัน ชีวิตและความตายของฉัน ล้วนเพื่ออัลลอฮฺผู้เป็นเจ้าแห่งจักรวาลทั้งมวล ไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และสิ่งนั้นคือสิ่งที่ฉันถูกบัญชา และฉันคือผู้แรกในบรรดาผู้มอบตน (เป็นมุสลิม)" (อัล-กุรอาน 6 : 162-163)

การมีชีวิตของมนุษย์ต้องอยู่ภายใต้กรอบวิถีที่พระผู้เป็นเจ้าบัญญัติไว้ เพราะพระองค์เป็นผู้ให้บังเกิด เป็นผู้ให้ชีวิต เป็นผู้ที่จะเอาชีวิตคืน พระองค์จึงเป็นผู้ที่รู้ดีที่สุดว่า อันใดคือวิถีที่เหมาะสมและคู่ควรแก่การดำเนินชีวิตของสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นมา

อัลกุรอานได้บันทึกว่า

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟
ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم
بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ (الأنعام : 153)

ความว่า "และนี่คือเส้นทางของข้าที่เที่ยงตรง ดังนั้นสูเจ้าจงตามมันเถิด และอย่าได้ตามเส้นทางอื่น เพราะมันจะทำให้สูเจ้าแตกออกไปจากเส้นทาง (อันเที่ยงตรง) นั้น" (อัลกุรอาน 6 : 153)

พระผู้เป็นเจ้าได้บอกให้เราทราบว่า มนุษย์ยังต้องเผชิญกับชีวิต นิรันดร์ในโลกหน้าหลังจากที่ได้สิ้นชีวิตในโลกนี้ไปแล้ว โลกหน้าคือโลกแห่งการตอบแทนจากสิ่งที่มนุษย์ได้ประพฤติปฏิบัติเอาไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิต โลกแห่งความนิรันดร์เป็นสถานที่พำนักอันถาวร ในขณะที่โลกนี้เป็นเพียงโลกแห่งการทดสอบอันชั่วคราวเท่านั้น เป็นโลกแห่ง

การเตรียมตัวและเก็บเกี่ยวเสบียงเพื่อการเดินทางสู่โลกหน้า ดังนั้น จุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของมนุษย์จึงอยู่ในอีกโลกหนึ่งข้างหน้า กระนั้น โลกนี้ก็มีความสำคัญต่อมนุษย์ในฐานะที่เป็นแหล่งเตรียมสัมภาระเพื่อการเดินทางอันนิรันดร์ ชีวิตโลกจึงเป็นแหล่งเพาะปลูกเพื่อเก็บเกี่ยวผลในอาคิเราะฮฺ (โลกหน้า)

อัลกุรอานระบุว่า

وَٱبۡتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَۖ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنۡيَاۖ (القصص : 77)

ความว่า "และจงไขว่คว้าหาอาคิเราะฮฺด้วยปัจจัยที่อัลลอฮฺประทานให้แก่เจ้า และอย่าได้ลืมส่วนของเจ้าบนโลกนี้" (อัลกุรอาน 28 : 77)

وَمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا لَهۡوٞ وَلَعِبٞۚ وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَ لَهِيَ ٱلۡحَيَوَانُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٦٤ (العنكبوت : 64)

ความว่า "และชีวิตโลกนี้มิได้เป็นสิ่งใด นอกเสียจากเพียงการรื่นเริงและการละเล่นเท่านั้น และแท้จริงแล้ว โลกหน้าต่างหากคือชีวิตอันสถาพร" (อัลกุรอาน 29 : 64)

การได้รู้จักตัวตนผ่านการตอบคำถามแห่งชีวิตเหล่านี้ทั้งหมด และการดำเนินชีวิตตามที่ได้รับรู้มา นั่นคือวิถีแห่งอิสลาม ที่จะก่อให้เกิดสันติสุขแก่ตัวมนุษย์ โดยเห็นได้ประจักษ์แจ้งตั้งแต่ยังมีชีวิต

อยู่ในโลกนี้ และรวมถึงความคาดหวังอันเปี่ยมล้นถึงความสันติสุขในโลกหลังความตายอีกด้วย

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ (النحل : 97)

ความว่า "ผู้ใดที่ปฏิบัติความดีทั้งผู้ชายหรือผู้หญิงโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาแล้วไซร้ แน่แท้เราจะให้เขาได้รับซึ่งชีวิตที่ดี" (อัลกุรอาน 16 : 97)

อิสลามคือระบอบแห่งการดำเนินชีวิต

ถ้าหากศาสนาหมายถึงความเชื่อ พิธีกรรมหรือวิธีปฏิบัติจำเพาะบางประการแล้ว อิสลามย่อมเป็นมากกว่าศาสนา เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้ประทานบัญญัติต่างๆ มากมายที่ครอบคลุมวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกๆ ด้านทั้งหมด คำสอนของอิสลามเข้าถึงทุกกระบวนการและกิจกรรมแห่งชีวิต อันหมายรวมถึงความเชื่อ จิตวิญญาณ ร่างกาย การปฏิบัติศาสนกิจ พิธีกรรม การอบรม ครอบครัว เรื่องส่วนตัว สังคม บ้านเมือง โลก สรรพสิ่งทั้งหมด ทรัพยากรธรรมชาติ ความรู้ วิทยาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ อนาคต การเมือง การบริหารจัดการ การปกครอง การเชื่อมสัมพันธ์ และยิ่งไปกว่านั้น อิสลามเข้าไปมีบทบาทและหยั่งลึกในความรู้สึกนึกคิด ความตั้งใจ และเจตนารมณ์ของมนุษย์อีกด้วย

ความละเอียดอ่อนในเรื่องคำสอนและบทบัญญัติของอิสลาม เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง และเห็นประจักษ์ชัดในทุกอิริยาบถของผู้เป็นมุสลิม แม้แต่ในเรื่องการดื่มกิน การถ่าย การหลับนอน การชำระล้างร่างกาย การแต่งกาย การเชือดสัตว์ การทำอาหาร การซื้อขาย การแต่งงาน การหย่าร้าง การแสวงหาปัจจัยยังชีพ การคบค้าสมาคม และอื่นๆ หรือแม้กระทั่งการตั้งเจตนาและการนึกคิด ล้วนแล้วต้องอยู่ในกรอบของคำสอนและบทบัญญัติอิสลามทั้งสิ้น

มีตัวอย่างจากวจนะของท่านศาสนทูตมูฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) เช่น

"เด็กน้อยเอ๋ย จงกล่าวพระนามของอัลลอฮฺ จงกินด้วยมือขวา จงกินสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเจ้าก่อน" (รายงานโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

"แท้จริงการกระทำต่างๆ นั้นอยู่ที่การตั้งเจตนา และทุกๆ คนจะได้รับผลตามที่เขาเจตนา" (รายงานโดยอัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

ชาวยิวได้กล่าวแก่ท่านซัลมาน อัล-ฟาริซีย์ สาวกผู้หนึ่งของท่านศาสนทูต ว่า "แท้จริงนบีของพวกท่านได้สอนพวกท่านทุกอย่างแม้กระทั่งการขับถ่าย" ท่านซัลมานได้กล่าวตอบว่า "ใช่ แท้จริงท่านศาสนทูตได้ห้ามเรา ไม่ให้หันไปทางกิบลัต (ทิศที่มุสลิมใช้ผินหน้าในการละหมาด) เวลาที่เราจะถ่ายเบาหรือถ่ายหนัก ท่านได้ห้ามเราไม่ให้ชำระล้างจากการขับถ่ายด้วยมือขวา หรือล้างน้อยกว่าสามครั้ง และห้ามไม่ให้เราใช้มูลและกระดูกสัตว์ในการเช็ดถู" (รายงานโดย มุสลิม)

บทบัญญัติต่างๆ ของอิสลามทั้งที่เป็นข้อบังคับใช้และคำสั่งห้ามล้วนตั้งอยู่บนผลประโยชน์แห่งปัจจัยพื้นฐานห้าประการที่อิสลามให้ความสำคัญ คือ ศาสนา ชีวิต ทรัพย์สิน เกียรติ และปัญญาของ

มนุษย์ ไม่มีสิ่งใดที่อิสลามกำหนดให้มนุษย์ทำเว้นแต่มันมีผลดีต่อพวกเขา และไม่มีสิ่งใดที่อิสลามสั่งห้ามเว้นแต่มันย่อมต้องมีผลร้ายต่อมนุษย์อีกเช่นกัน ท่านศาสนทูตมูฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) มิได้จากโลกนี้ไป เว้นแต่ได้สั่งกำชับในสิ่งที่ดีทุกประการ และสั่งห้ามจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายทั้งปวง เพื่อเป็นบรรทัดฐานสำหรับการดำเนินชีวิตของประชาชาติตลอดไป

อัลกุรอาน อันเป็นคัมภีร์แห่งพระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ ทั้งหมดของมนุษย์ นับตั้งแต่เรื่องที่ยิ่งใหญ่จนถึงเรื่องละเอียดอ่อนเล็กๆ ที่สุด ทั้งเรื่องที่ถือว่าเป็นความหมายแห่งชีวิต และเรื่องที่ถือว่าเป็นความงดงามอันเป็นศิลปะที่มนุษย์สามารถสัมผัสและชื่นชม

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ تِبْيَـٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ (النحل : 89)

ความว่า "และเราได้ประทานลงมาแก่เจ้าซึ่งคัมภีร์อัลกุรอานนี้ เพื่อชี้แจงถึงทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อเป็นทางนำและความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิมผู้มอบตน" (อัลกุรอาน 16 : 89)

ศาสนทูตแห่งอิสลาม เป็นทั้งศาสดาผู้ประกาศคำสอน เป็นพ่อบ้าน เป็นพ่อค้า เป็นครู เป็นมิตรสหาย เป็นเพื่อนบ้าน เป็นนักอบรม เป็นบิดา เป็นผู้นำ เป็นแม่ทัพ เป็นผู้ที่ผ่านร้อนผ่านหนาว ทุกข์โศก ดีใจและเสียใจ เป็นแบบอย่างที่มนุษย์ทุกระดับชั้นสามารถเข้าถึงและเอาเยี่ยงอย่างได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำในทุกระดับ นักการศาสนา กรรมกร ชาวนา และปุถุชนทั่วๆ ไป

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

(الأحزاب : 21)

ความว่า "ขอสาบานว่าแท้จริงแล้ว ในตัวของศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺนั้น มีแบบอย่างที่ดีสำหรับสูเจ้าทั้งหลายที่หวัง(จะพบ)อัลลอฮฺและโลกหน้า" (อัลกุรอาน 33 : 21)

อิสลามจึงไม่มีการแบ่งแยกระหว่างนักการศาสนาและบุคคลธรรมดา จะมีก็แต่นักปราชญ์กับผู้ที่ไม่ใช่นักปราชญ์เท่านั้น แต่บุคคลทั้งสองประเภทมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าถึงพระผู้เป็นเจ้าและได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ เพราะเกณฑ์แห่งความสำเร็จนั้นไม่ได้อยู่ที่ระดับความรู้ เกียรติยศศักดิ์ศรี ทรัพย์สมบัติ ชาติตระกูล หรือเผ่าพันธุ์ หากแต่อยู่ที่ความยำเกรง การปฏิบัติตามและเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าสิ่งอื่นใด

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

(الحجرات : 13)

ความว่า "แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ อัลลอฮฺ คือผู้ที่เปี่ยมด้วยความยำเกรงที่สุดในหมู่พวกเจ้า" (อัลกุรอาน 49 : 13)

การสืบทอดโครงสร้างของอิสลามตั้งแต่ยุคแรกจนถึงปัจจุบันเป็นการสืบทอดความดั้งเดิมที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง คำสอนในคัมภีร์อัลกุรอานยังคงเป็นคำสอนเดิมที่ปราศจากการสังคายนาหรือเพิ่มเติมแก้ไขใดๆ ทั้งสิ้น

ดังนั้น อิสลามจึงเป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตสำหรับมนุษย์ทั้งมวล และเพียงพอแล้วที่มนุษย์จะใช้อิสลามอันเป็นศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าเพื่อเป็นแสงสว่างนำทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา เพราะไม่มีคำถามใดๆ อีกที่เป็นความต้องการของวิสัยดั้งเดิมในตัวมนุษย์ เว้นแต่มันถูกกำหนดมาสมบูรณ์แล้วในบัญญัติแห่งอิสลาม อีกทั้งยังเพียบพร้อมด้วยความครอบคลุม และยืดหยุ่น เหมาะสมกับทุกสภาวการณ์ของชีวิต เพราะอิสลามเป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตจากพระผู้เป็นเจ้า เป็นศาสนาที่พระองค์โปรดปราน

إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ (آل عمران : 19)

ความว่า "แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮฺนั้นคืออิสลาม" (อัลกุรอาน 3 : 19)

ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى
وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا (المائدة : 3)

ความว่า "วันนี้ ข้า(อัลลอฮฺ)ได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้านั้นสมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งการประทานแห่งข้า และข้าโปรดปราน(เลือก)อิสลามให้เป็นศาสนาของพวกเจ้า" (อัล-กุรอาน 5 : 3)

อิสลาม ศาสนาแห่งสันติภาพ

ถ้าหากโลกปัจจุบันกำลังตั้งคำถามว่า ท่ามกลางความวุ่นวาย ความยุ่งเหยิง ความรุนแรงที่เกิดขึ้น มนุษย์จะหาสันติภาพได้ที่ไหน? เช่นใด? เรามีคำตอบว่า อิสลามคือสันติภาพ และสันติภาพนั้นมีอยู่อย่างเต็มเปี่ยมในอิสลาม นับตั้งแต่ในเรื่องที่ใหญ่ที่สุดคือเรื่องความเชื่อความศรัทธา เลยมาถึงการปฏิบัติศาสนกิจ การประพฤติปฏิบัติตนและหมายรวมถึงวิธีปฏิบัติในการเชื่อมสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไม่ว่าจะนับถือศาสนาเดียวกันหรือนับถือศาสนาอื่น

อิสลาม คือชื่อที่นำมาจากรากศัพท์แห่งสันติภาพ พระผู้เป็นเจ้ามีพระนามแห่งสันติภาพ บัญญัติต่างๆ ในอิสลามล้วนมีเป้าหมายเพื่อสร้างสันติภาพและสันติสุขให้กับชีวิตและสังคมมนุษย์ ทุกอิริยาบทและกิจกรรมของมุสลิมจะเกี่ยวโยงกับสันติภาพเกือบทั้งสิ้น ในนมาซ การถือศีลอด การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ การเชือดสัตว์ การขอพร การทักทาย ฯลฯ

อิสลามกำหนดรูปแบบการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยสันติวิธี ถึงแม้อิสลามจะไม่ปฏิเสธสงคราม แต่อิสลามไม่สนับสนุนให้เกิดสงคราม สงครามในมุมมองอิสลามไม่ใช่ทางเลือก ไม่ใช่นโยบาย แต่เป็นความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อถึงยามคับขันหรือไม่มีวิธีอื่นอีกแล้ว เป็นบัญญัติเพื่อป้องกันตนเองมากกว่าการรุกล้ำหรือละเมิดสิทธิ และอิสลามก็มีบัญญัติที่รัดกุมที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดสงคราม ที่สำคัญที่สุดแม้แต่ในสงครามเองทุกคนก็สามารถสัมผัสถึงสันติภาพของ

อิสลาม ประวัติศาสตร์ล้วนสามารถเป็นประจักษ์พยานในข้อเท็จจริงนี้ได้ดีที่สุด

อัลกุรอานถูกประทานลงมาในคืนที่เปี่ยมด้วยความศานติ เพื่อให้มนุษย์รู้จักและใช้สันติภาพ เพื่อโลกจะได้ดำเนินอยู่ด้วยสันติภาพ

สวรรค์อันได้ชื่อว่าเป็นวิมานแห่งความสันติ คือสถานพำนักที่มวลมนุษย์ต่างใฝ่ฝันและปรารถนาอย่างที่สุดที่จะได้รับเป็นรางวัลจากองค์พระผู้เป็นเจ้าในวันที่พระองค์ทรงทักทายพวกเขาด้วยคำทักทายแห่งความสันติ และชาวสวรรค์จะทักทายกันระหว่างพวกเขาด้วยคำกล่าวแห่งสันติเช่นนั้นนิรันดร์ตลอดกาล (โปรดพิจารณา "อิสลามศาสนาแห่งสันติภาพ" โดย ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา)

ภาพลักษณ์ที่เลวร้ายและการกล่าวหาว่าอิสลามเป็นศาสนาแห่งความรุนแรง แข็งกร้าว และเป็นบ่อเกิดการก่อการร้าย เกิดขึ้นด้วยน้ำมือของผู้ที่ไม่ประสงค์ดี เป็นวาทกรรมแห่งยุคสมัยที่เคยปรากฏให้เห็นมาแล้วคล้ายๆกันนี้ในอดีตตลอดชั่วระยะเวลาแห่งการดำรงอยู่ของอิสลาม คำใส่ร้ายเหล่านี้จะอันตรธานและมลายหายไปสิ้นเมื่อใดที่ใครก็ตามเข้ามาสัมผัสกับอิสลามด้วยตัวเอง ใช่แต่ฟังจาก "คนอื่น" ที่ไม่ให้เกียรติอิสลามแม้ในฐานะอารยธรรมหนึ่งของมนุษย์ที่ได้สร้างความเจริญมากมายให้กับโลกในอดีตและปัจจุบัน

ปัจจุบันผู้คนในโลกเลื่อมใสในอิสลามและนับถืออิสลามเพิ่มมากขึ้นอิสลามยังคงยืนหยัดอย่างแข็งแกร่งท่ามกลางการกล่าวหาว่าร้าย ซึ่งอาจจะเป็นหลักฐานพยานอีกประการหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าอิสลามไม่ใช่ศาสนาแห่งความรุนแรง และไม่ได้แผ่ขยายด้วยการใช้

กำลังดังที่ถูกกล่าวหาไม่ ประชากรอิสลามมีจำนวนเพิ่มขึ้นทั้งๆ ที่เห็นกันอยู่ว่ามุสลิมอยู่ในฐานะที่ถูกกดขี่และเสียเปรียบ และหาได้เป็นมหาอำนาจในโลกปัจจุบันเลยไม่

ส่วนหลายเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งในประเทศและในภูมิภาคอื่น ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับชาวมุสลิมนั้น แท้จริงแล้วผู้ที่มีจิตสำนึกทุกคนล้วนทราบและยอมรับว่ามีปัจจัยอื่นแอบแฝงอยู่ ความรุนแรงเหล่านี้ไม่ได้มีต้นกำเนิดมาจากความขัดแย้งทางศาสนาเลยอย่างมิต้องสงสัย

จึงไม่เป็นการถูกต้องที่จะใช้ศาสนามาอ้างว่าเป็นต้นตอและสาเหตุของปัญหา

ความเข้าใจระหว่างศาสนา

ไม่มีการบังคับในการนับถือศาสนา

คุณค่าที่แท้จริงของการนับถือศาสนาในมุมมองอิสลามคือต้องมาจากความเข้าใจ ความปรารถนา และความพอใจของผู้นับถือ ไม่ใช่ด้วยการบังคับข่มขู่ หรือนับถือโดยผิวเผินปราศจากความรู้ความเข้าใจในศาสนาอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ หลักประการสำคัญในเรื่องนี้ก็คือ ไม่มีการบังคับผู้ใดทั้งสิ้นให้นับถือศาสนาอิสลาม หากแต่สิ่งที่ผู้เผยแผ่อิสลามต้องทำคือเชิญชวนให้ผู้อื่นสู่อิสลามด้วยการชี้แจงและอธิบายเนื้อหาของศาสนาให้ชัดเจนจนเป็นที่เข้าใจ โดยอาศัยวิธีการที่ดีที่สุด และเหมาะสมกับความคิดความอ่านของผู้รับฟัง ใช้หลักเผื่อแผ่ความรักความเมตตา และไม่ใช้วิธีการรุนแรง หรือหลอกล่อด้วยกลลวงใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้นำวิธีการที่ไม่ถูกต้องหรือสกปรกมาใช้ ถึงแม้ว่า

จะมีจุดประสงค์ที่ดีก็ตาม ทั้งนี้เป้าหมายก็คือให้ผู้คนสามารถเข้าถึงเนื้อหาคำสอนที่ถูกต้องของอิสลามให้ได้มากและดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากนั้นสิทธิในการเชื่อและนับถือจะคืนกลับไปยังคนผู้นั้นว่าจะศรัทธาหรือไม่ ตามความพอใจของตน

อัลกุรอานได้ชี้แจงประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนที่สุด ด้วยโองการต่างๆ เหล่านี้

لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ (البقرة : 256)

ความว่า "ไม่มีการบังคับในการนับถือศาสนา (อิสลาม)" (อัล-กุรอาน 2 : 256)

وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡ (الكهف : 29)

ความว่า "และจงกล่าวเถิด (มูฮัมมัด) ว่าสัจธรรมนั้นมาจากองค์อภิบาลของเจ้า ดังนั้น หากผู้ใดประสงค์จะศรัทธาก็ให้เขาศรัทธา หรือถ้าหากผู้ใดประสงค์จะปฏิเสธก็ปล่อยให้เขาปฏิเสธ" (อัลกุรอาน 18 : 29)

โองการนี้ไม่ได้หมายถึงว่าการศรัทธาและการปฏิเสธนั้นมีค่าเท่ากัน หากแต่มันหมายถึงคนคนหนึ่งมีสิทธิที่จะเลือกศรัทธาหรือปฏิเสธ เพราะเขาจะต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อสิ่งที่เขาเลือกเองในภายหลัง หากเขาศรัทธาเขาก็จะได้รับผลจากการศรัทธาของเขา ในทางกลับกันถ้าเขาปฏิเสธที่จะยอมรับ เขาก็จะเป็นผู้แบกรับผล

กรรมนั้นด้วยตัวเอง ดั้งนั้น อิสลามจึงให้สิทธิเพื่อเขาได้คิดเลือกเองว่าจะศรัทธาหรือปฏิเสธโดยไม่มีการบังคับ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٱسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَـٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۥ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ (التوبة : 6)

ความว่า "และหากมีผู้หนึ่งผู้ใดจากบรรดาผู้ตั้งภาคีขอรับจ้างพวกเจ้า ก็จงจ้างเขา เพื่อเขาจะได้ฟังดำรัสแห่งอัลลอฮฺ แล้วจงจัดการให้ความปลอดภัยแก่เขา นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นชนผู้ไม่รู้ (ความจริงของอิสลาม)" (อัลกุรอาน 9 : 6)

قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ ءَامَنَّا ۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا۟ وَلَـٰكِن قُولُوٓا۟ أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَـٰنُ فِى قُلُوبِكُمْ

(الحجرات : 14)

ความว่า "อาหรับชาวชนบทได้กล่าวว่า "เราได้ศรัทธาแล้ว" จงกล่าวเถิด(มูฮัมมัด) พวกท่านยังไม่ได้ศรัทธา แต่พวกท่านจงพูดว่าเราได้ยอมมอบตนแล้ว และความศรัทธายังไม่ได้ซึมซับเข้าไปในใจของพวกท่าน" (อัล-กุรอาน 49 : 14)

โองการสุดท้ายนี้บอกเป็นนัยว่า ฐานหลักของการนับถืออิสลามคือการทำให้เข้าถึงคำเชิญชวนและใช้วิจารณญาณ ส่วนการตามและเชื่อฟังอย่างหน้ามืดตามัวโดยปราศจากความเข้าใจในแก่นของศาสนาไม่ใช่หลักการที่ถูกต้องและไม่ได้เป็นสารบบของอิสลามแม้แต่น้อย ยิ่งถ้าเป็นการบังคับด้วยแล้ว ย่อมต้องผิดหลักนี้อย่างมิ

ต้องคิดสงสัย คำพูดของคนที่ถูกบังคับนั้นอิสลามไม่คิดถือความและไม่เป็นผลตามหลักศาสนบัญญัติ

อิสลาม เป็นศาสนาที่ใช้ปัญญาและสิทธิเสรีภาพเป็นหลักในการยึดถือความเชื่อและรับผิดชอบ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของการศรัทธาที่แท้จริงคือความปรารถนาและพอใจในศรัทธานั่นเอง

ดังนั้น สิ่งที่อิสลามปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงคือการปิดกั้นไม่ให้ผู้คนเข้าสู่คำสอนของอิสลาม การบิดเบือนคำสอนอิสลามหรือการใช้วาทกรรมต่างๆ ใส่ร้ายอิสลาม เพื่อให้เกิดความคลางแคลงและความหวาดกลัว เพราะการกระทำเช่นนั้นถือเป็นการคุกคามสิทธิเสรีภาพของผู้คนในการค้นหาสัจธรรมและนับถือศาสนาตามที่ตนพอใจ ชาวมุสลิมไม่ได้กลัวว่าใครจะนับถืออิสลามหรือไม่ มากกว่าที่กลัวว่าพวกเขาจะถูกปิดกั้นสิทธิหรือถูกกลั่นแกล้งเพื่อไม่ให้ดำเนินชีวิตตามครรลองอิสลามหรือปิดโอกาสไม่ให้ผู้อื่นได้เข้าใจอิสลามตามความเป็นจริงที่มีอยู่ในหลักคำสอนดั้งเดิมของอิสลาม

ความร่วมมือกันในการสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่ว

เนื่องจากมวลมนุษย์ไม่สามารถจะใช้ชีวิตได้โดยลำพัง หากแต่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์และการคบค้าสมาคมระหว่างหมู่มนุษย์ด้วยกัน ดังนั้น หลักสำคัญประการหนึ่งที่อิสลามได้กำหนดไว้สำหรับการดำเนินชีวิตของพวกเขาทั้งหลาย คือหลักแห่งความสงบสุข ความศานติ และความมั่นคง

ความสัมพันธ์ของศาสนาอิสลามกับศาสนาอื่นไม่ว่าในระดับปัจเจกบุคคลหรือระดับประเทศ คือความสัมพันธ์ในรูปของ การทำความรู้จัก การเกื้อกูลกัน การเผยแผ่และทำความดี ไม่ใช่ความสัมพันธ์ในรูปของการปะทะ ต่อสู้ ก่อการร้ายหรือทำความชั่ว อิสลามเรียกร้องให้มวลมนุษย์ทำความรู้จักและแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือในความดีงามและการสร้างความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า อิสลามปฏิเสธการร่วมมือกันในการทำบาปและการทำความชั่ว

ในการนี้อัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาได้มีดำรัสเรียกมนุษย์ทั้งมวลว่า

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ
وَجَعَلْنَٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓا۟ ۚ إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

﴿١٣﴾ (الحجرات : 13)

ความว่า "โอ้มวลมนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าทั้งเพศชายและเพศหญิง และให้พวกเจ้าเป็นกลุ่มพวกและหมู่เหล่า เพื่อพวกเจ้าจะได้สร้างความรู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติที่สุดในระหว่างพวกเจ้า ณ อัลลอฮฺ คือผู้ที่ยำเกรง (ต่อพระองค์) มากที่สุด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนยิ่ง" (อัลกุรอาน 49 : 13)

การเรียกร้องมนุษย์สู่ความยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า คือการเรียกร้องมนุษย์สู่การประพฤติอยู่บนความดีและหลีกเลี่ยงจากความชั่วทั้งหลาย

อัลลอฮฺได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

وَتَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢﴾ (المائدة : 2)

ความว่า "และจงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในความดีและการยำเกรง และอย่าได้ร่วมมือช่วยเหลือในการทำบาปและการละเมิด และจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้หนักหน่วงในการลงโทษ" (อัลกุรอาน 5 : 2)

ธรรมชาติของความสัมพันธ์และการรู้จักกันจะนำไปสู่การเกื้อกูลกันระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่หลากหลาย อิสลามได้วางเงื่อนไขการช่วยเหลือเกื้อกูลที่เป็นเป้าประสงค์บนหลักของการทำดีและการยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้า ทั้งสองหลักนี้เป็นจุดรวมของความดีงามและสันติภาพสำหรับมวลมนุษย์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ในขณะที่การช่วยเหลือกันในการกระทำผิดบาปและการละเมิดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งระหว่างผู้คนในโลกนั้นเป็นที่ต้องห้ามในอิสลาม เพราะทั้งสองประการคือเหตุแห่งความชั่วร้ายและหายนะทั้งหลายที่นำไปสู่สงคราม การแตกแยก และจุดไฟแห่งการปะทะที่จะทำลายสันติภาพและความสงบสุขของมนุษยชาติในที่สุด

การร่วมกันสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่วเป็นสิ่งที่อิสลามให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถือว่าการละเลยในภารกิจนี้เป็นเหตุที่ทำให้โลกต้องพบความเสื่อมโทรมและกลายเป็นหายนะของ

สังคมมนุษย์ การรับผิดชอบต่อความเป็นไปของโลกถือเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของมนุษย์โลก

وَٱتَّقُواْ فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنكُمْ خَآصَّةً ۖ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

(الأنفال : 25)

ความว่า "พวกเจ้าจงระวังการลงโทษ (ที่อัลลอฮฺใช้ทดสอบ) ที่จะไม่ประสบกับบรรดาผู้อธรรมเท่านั้น และจงรู้เถิดว่าอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้หนักหน่วงในการลงโทษ" (อัลกุรอาน 8 : 25)

ท่านศาสนทูตมูฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) ได้สั่งเสียว่า

"ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺผู้ซึ่งชีวิตข้าอยู่ในพระหัตถ์แห่งพระองค์ พวกท่านต้องร่วมสั่งเสียในความดี หักห้ามจากความชั่ว หรือ (ถ้าพวกท่านไม่ทำเช่นนั้น) เห็นทีอัลลอฮฺจะส่งการลงโทษของพระองค์ลงมายังพวกท่าน เมื่อนั้นแม้พวกท่านจะวิงวอนขอจากพระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงตอบรับ" (รายงานโดย อะหฺมัด และอัต-ติรฺมิซีย์)

การลงโทษของอัลลอฮฺที่กล่าวถึงนี้หมายถึงความหายนะและความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในโลก และสร้างผลเสียให้กับสังคมมนุษย์ทั้งมวล ซึ่งบังเกิดขึ้นให้เห็นทั่วทุกแห่งดังที่อัลลอฮฺได้มีดำรัสว่า

ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُواْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ (الروم : 41)

ความว่า "ความวิบัติ (ความผิดบาปและหายนะ) ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ทำขึ้น เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสผลบางส่วนจากที่พวกเขากระทำไว้ โดยหวังที่จะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว" (อัลกุรอาน 30 : 41)

ด้วยการมองเช่นนี้ อิสลามจึงกำหนดให้การเชิญชวนสู่ความดีและห้ามจากความชั่วเป็นภารกิจของมุสลิมทุกคน และเป็นเครื่องหมายแห่งความดีงามของประชาชาติอิสลาม

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِٱللَّهِ ۗ (آل عمران : 110)

ความว่า "พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติอันประเสริฐสุดที่ถูกให้กำเนิดขึ้นมาเพื่อมนุษยชาติ ด้วยการที่พวกเจ้าสั่งเสียในความดี หักห้ามยับยั้งจากความชั่ว และด้วยการที่พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮฺ" (อัลกุรอาน 3 : 110)

การสนทนาแลกเปลี่ยนบนฐานแห่งความเป็นธรรมและสันติ

จากหลักแห่งการให้สิทธิเสรีภาพและไม่บังคับในการนับถือศาสนา และให้ใช้หลักแห่งความร่วมมือเกื้อกูลในการสนับสนุนความดีและยับยั้งความชั่ว อิสลามได้เสริมด้วยหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งเพื่อให้หลักทั้งสองข้างต้นนั้นเป็นจริงในทางปฏิบัตินั่นคือ การสนทนาแลกเปลี่ยนและเชิญชวนสู่อิสลามด้วยวิธีการนำเสนอบนความกระจ่าง

ชัดและอาศัยสันติวิธี หลีกเลี่ยงการใช้วิธีรุนแรง อัลกุรอานได้อธิบายเอาไว้อย่างชัดเจนว่า

قُلْ هَٰذِهِۦ سَبِيلِىٓ أَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِى ۖ وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ (يوسف : 108)

ความว่า "จงประกาศเถิด (มูฮัมมัด) นี่คือเส้นทางของฉัน ที่ฉันเชิญชวนสู่อัลลอฮฺ บนความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน ทั้งฉันและผู้ที่ติดตามฉันก็เช่นกัน" (อัลกุรอาน 12 : 108)

ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ ۖ وَجَٰدِلْهُم بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ (النحل : 125)

ความว่า "จงเชิญชวนเรียกร้องสู่เส้นทางของผู้อภิบาลของเจ้า โดยอาศัยความสุขุมแห่งปัญญา การตักเตือนที่ดี และจงสนทนาโต้ตอบด้วยสิ่งที่ดีที่สุด" (อัลกุรอาน 16 : 125)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ۚ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

(فصلت : 33–34)

ความว่า "มีผู้ใดอีกที่จะดีกว่าผู้ที่เชิญชวนสู่อัลลอฮฺ และได้ปฏิบัติความดี ทั้งยังกล่าวว่า 'แท้จริงฉันเป็นหนึ่งในจำนวนบ่าวมุสลิมผู้มอบตน' ความดีและความชั่วนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน จงโต้คืน (ความชั่ว) ด้วยสิ่ง (วิธีการ) ที่ดีกว่า ดังนั้น ผลก็คือผู้ที่ระหว่างเขากับเจ้ามีความบาดหมางกันนั้นก็จะกลายเป็นเหมือนสหายผู้ใกล้ชิดยิ่ง" (อัลกุรอาน 41 : 33–34)

การเชิญชวนด้วยสันติวิธีเป็นวิถีทางแห่งอิสลามที่ท่าน ศาสนทูตมุฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) ได้ปฏิบัติใช้เสมอมาและได้ทำตัวอย่างเอาไว้อย่างดีที่สุดแก่ประชาชาติของท่าน บันทึกแห่งประวัติศาสตร์อิสลามคือหลักฐานพยานอันชัดเจนในเรื่องนี้

ท่านได้กล่าวขอพรเสมอว่า "โอ้ผู้อภิบาลแห่งข้า ขอทรงอภัยให้กับหมู่พวกพ้องของข้าพระองค์ เพราะแท้จริงพวกเขานั้นไม่รู้จริง"

ชาวมุสลิมมีความเชื่อมั่นในสัจธรรมของอิสลาม จึงเห็นว่าไม่ใช่เรื่องจำเป็นที่ต้องใช้วิธีการใดๆ เชิงบังคับเพื่อให้ผู้อื่นนับถืออิสลาม แค่ให้มนุษย์ทั้งมวลได้เข้าถึงเนื้อแท้ของอิสลามก็เพียงพอที่จะทำให้พวกเขาได้ซึมซับเอาความบริสุทธิ์ของคำสอนแห่งพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อถือเองโดยความสมัครใจและความพอใจแห่งตน

وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ ٱلْبَٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَٰطِلَ كَانَ
زَهُوقًا (الإسراء : 108)

ความว่า "จงกล่าวเถิดว่าความจริงได้ปรากฏและความเท็จได้มลายหายไปแล้ว แท้จริงความเท็จนั้นย่อมมลายหายไปเสมอ" (อัล-กุรอาน 17 : 81)

นี่คือเบื้องหลังที่สาสน์แห่งอิสลามได้ขยายกว้างอย่างรวดเร็วในประวัติศาสตร์การเผยแพร่ของท่านศาสนทูตมูฮัมมัด (ขอความจำเริญและความสันติจงมีแด่ท่าน) และบรรพบุรุษอิสลาม และนี่คือสาเหตุอันแท้จริงที่ศาสนาอิสลามได้กระแสตอบรับอย่างกว้างขวางจากผู้คนทั่วทุกมุมโลกตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน

เมื่อเป็นเช่นนี้ ประเด็นสำคัญก็คือการทำให้ผู้อื่นเข้าใจอิสลามอย่างถูกต้อง และเปิดโอกาสให้พวกเขาศึกษาอิสลามจากแหล่งที่มาอันดั้งเดิม ที่ปราศจากการบิดเบือนจากผู้อื่นที่ไม่รู้หรือไม่ประสงค์ดีต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และคงไม่มีวิธีใดที่ดีกว่าการเชิญชวนมวลมนุษย์ด้วยการอาศัยวิทยปัญญา การตักเตือนและการเรียกร้องที่ดี การสนทนาแลกเปลี่ยนและโต้ตอบด้วยวิธีสันติ บนฐานแห่งความเมตตาและความรักซึ่งกันและกัน เพื่อให้บังเกิดสันติภาพตามอุดมการณ์อิสลามและความหวังของมวลมนุษย์อย่างแท้จริง

*****

مطابع قطر الوطنية

تليفون : ٤/٤٤٤٤٨٤٥٢ ٩٧٤+ - فاكس :٤٤٤٤٩٥٥٠ ٩٧٤+

ص . ب : ٣٥٥ - الدوحة - قطر

FANAR
Qatar Islamic Cultural Center
مركز قطر الثقافي الإسلامي

إدارة الدعوة والإرشاد الديني
www.islam.gov.qa